

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Tdo/13/2026
Identifikačné číslo spisu: 1114010924
Dátum vydania rozhodnutia: 10.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Dušan Krč-Šebera
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1114010924.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a členov senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvinenej K. A., pre pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 10. marca 2026 v Bratislave, o dovolaní obvinenej K. A. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. júna 2021, sp. zn. 4To/34/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku dovolanie obvinenej K. A. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“) z 25. júna 2018, sp. zn. 4T/66/2014 bol podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušený výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Košice I z 11. novembra 2014, ktorým bola obvinená K. A. (ďalej tiež „obvinená“) uznaná za vinnú zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo vyššie špecifikovanom rozsudku a bola uznaná za vinnú z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

1. 10.09.2012 v I. na D. ul. č. XX v reštaurácii T. na stretnutí s poškodeným S. A. vystupujúc v mene Občianskeho združenia E. - E. Y., so sídlom W. 2, D., IČO: XXXXXXXX (ďalej len „občianske združenie“), na ktoré stretnutie sa poškodený dostavil po tom, čo zareagoval na inzerát na stránke www.porada.sk ohľadom toho, že uvedené občianske združenie zháňa ľudí, ktorý poskytnú investíciu na súkromný domov seniorov, za čo títo ľudia dostanú miesto v spoločnosti a províziu zo zisku, pričom návratnosť investície je do troch mesiacov, ako aj po ďalšej komunikácii s obvinenou, v rámci ktorej ho utvrdovala v uvedenom zámere ako aj o zámere založiť resocializačné centrum, obvinená v úmysle vylákať od poškodeného peňažné prostriedky vo výške 6.000,- Eur pre vlastnú potrebu poškodenému na stretnutí prezentovala reálnosť tohto zamýšľaného zámeru s tým, že poškodenému okrem iného

ukázala žiadosť o dotáciu od štátu na uvedené projekty vo výške 500.000,- Eur, ktorú mala zaniest' na ministerstvo, pričom však tvrdila, že na poskytnutie dotácie je potrebné preukázať prostriedky vo výške 10% žiadanej dotácie, čiže vo výške 50.000,- Eur a taktiež obvinená poškodenému tvrdila, že v prípade poskytnutia sumy 6.000,- Eur poškodenému do roka vráti 7.500,- Eur a ďalej mu navrhla uzavrieť zmluvu o spolupráci s občianskym združením, v zmysle ktorej sa stane po vložení vkladu 6.000,- Eur členom správnej rady občianskeho združenia okrem iného s nárokom na štvrt'ročné vyplatenie funkcionárskeho poplatku 300,- Eur, ďalej s nárokom na 15% zo zisku a na 25%-nú záročeniu svojho vkladu ako aj s ďalšími výhodami a právami, a na základe takto obvinenou tvrdených skutočností sa poškodený rozhodol podpísať na stretnutí zmluvu o spolupráci a rozhodol sa poskytnúť občianskemu združeniu sumu vo výške 6.000,- Eur, ktorú po stretnutí a podpise zmluvy previedol 10.09.2012 internetbankingom zo svojho účtu na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX patriaci občianskemu združeniu, pričom s týmito prostriedkami obvinená naložila podľa vlastných predstáv a pre vlastnú potrebu, pričom obvinená od počiatku nemala v úmysle vykonať akékoľvek úkony smerujúce k získaniu dotácie a podmienky poskytnutia dotácie ňou uvádzané ani neboli v súlade so skutočnosťou a získanie dotácie v uvedenej výške bolo neuskutočniteľné, keďže dotácie ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky sa poskytovali maximálne do výšky 50.000,- Eur už registrovaným poskytovateľom sociálnych služieb, o žiadnu dotáciu obvinená v mene občianskeho združenia ani nepožiadala, a taktiež obvinená konala od počiatku s vedomím, že žiadne peňažné prostriedky z titulu zmluvy o spolupráci poškodenému neposkytne a tieto ani neposkytla a ani poškodenému nevrátila sumu 6.000,- Eur,

2. po predchádzajúcej dohode s poškodenými O. K. a Z. K. predstierajúc možnú investíciu do prevádzky občianskeho združenia E. - E. Y. na I. č. X v D. do prevádzkovania Hospicu, konkrétne na odkúpenie predmetného nebytového priestoru, ktorá mala byť krytá okrem iného aj príspevkom zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, im v presne nezistenom čase dňa 28.09.2012 v D. na I. č. X predložila k nahliadnutiu fiktívnu Zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku z 19.11.2012 uzavretú medzi Ministerstvom pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR so sídlom v Bratislave, ako poskytovateľom a občianskym združením „E.-E. Y." o. z., so sídlom v D., na základe čoho O. K. vložil na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený na majiteľa „E.- E. Y." o. z. sumu 35.000,- Eur za účelom jej investície na dohodnutý účel a následne spolu s Z. K. vložili na ten istý účet za tým istým účelom dňa 02.11.2012 sumu 4.000,- Eur, dňa 05.11.2012 sumu 5.000,- Eur a dňa 28.11.2012 sumu 4.000,- Eur, ktoré sumy si obvinená ponechala a použila na bližšie neurčené účely a už od počiatku bola uzrozumená s tým, že finančné prostriedky nepoužije na dohodnutý účel, čím spôsobila O. K. a Z. K. škodu v celkovej výške 48.000,- Eur.

Okresný súd za tento trestný čin uložil obvinenej podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 38 ods. 7 Trestného zákona, spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 48 mesiacov, na výkon ktorého ju podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súčasne jej okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil povinnosť nahradiť poškodenému S. A. škodu spôsobenú trestným činom vo výške 6.000,- Eur. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil právoplatný výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Košice z 21. februára 2014, sp. zn. 6T/48/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, okresný súd rovnako zrušil právoplatný výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prešov z 21. februára 2017, sp. zn. 6T/61/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I a na jeho podklade Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „krajský súd" alebo „odvolací súd") rozsudkom z 24. júna 2021, sp. zn. 4To/34/2020, podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku, zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a o spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a uložil obvinenej podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), §

37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov. Obvinenú na výkon uloženého trestu zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, krajský súd zrušil celý výrok o vine a o treste právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I z 11. novembra 2014, sp. zn. 4T/57/2014, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Zároveň krajský súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste právoplatného rozsudku Okresného súdu Rožňava z 08. januára 2014, sp. zn. 3T/180/2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Krajský súd taktiež podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste právoplatného trestného rozkazu Okresného súdu Košice I z 12. augusta 2014, sp. zn. 6T/48/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Dňa 20. januára 2025 podala obvinená na poštovú prepravu ňou spísané dovolanie, v ktorom namietala naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku. Okresný súd výzvou z 21. februára 2025, vyzval obvinenú, aby si zvolila obhajcu, keďže v dovolacom konaní je povinné zastupovanie obvineného vyplývajúce z ustanovenia § 373 ods. 2 Trestného poriadku. Obvinená následne požiadala súd o ustanovenie obhajcu pre jej nemajetnosť. Opatrením z 02. septembra 2025 okresný súd ustanovil obvinenej podľa § 40 ods. 2 Trestného poriadku obhajkyňu JUDr. Alexandru Karlíkovú. Dňa 08. októbra 2025 podala ustanovená obhajkyňa v mene obvinenej dovolanie, v ktorom namietala porušenie ustanovení § 40 ods. 2 Trestného poriadku, § 42 a § 44 Trestného zákona, v dôsledku čoho majú byť naplnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. h) Trestného poriadku.

K dovolaniu obvinenej sa písomne vyjadril prokurátor, ktorý navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvinenej podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol. K namietanému porušeniu § 40 ods. 2 Trestného poriadku uviedol, že z obsahu zápisnice z verejného zasadnutia krajského súdu z 24. júna 2021 vôbec nevyplýva skutočnosť, že by sa obvinená domáhala ustanovenia obhajcu ex offio pre nemajetnosť. Prokurátor považuje za neopodstatnené tvrdenie obvinenej o údajnej nezákonnosti pri ukladaní trestu vyplývajúce z aplikácie § 42 Trestného zákona a § 44 Trestného zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že vyššie uvedené dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa § 370 ods. 1 Trestného poriadku, ak sa dovolanie podáva v neprospech obvineného, možno ho podať do šiestich mesiacov od doručenia rozhodnutia súdu prokurátorovi. Ak sa dovolanie podáva v prospech obvineného, možno ho podať do troch rokov od doručenia rozhodnutia obvinenému; ak sa rozhodnutie doručuje obvinenému aj jeho obhajcovi alebo zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho doručenia, ktoré bolo vykonané najneskôr.

Podľa § 63 ods. 4 Trestného poriadku, lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojím pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že rozsudok krajského súdu bol obvinenej doručený 19. januára 2021. V zmysle ustanovenia § 63 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 370 ods. 1 Trestného

poriadku, dňom doručenia rozsudku krajského súdu, začala obvinenej plynúť 3-ročná lehota na podanie dovolania v jej prospech, a táto lehota márne uplynula, v piatok 19. januára 2024. Obvinená podala ňou spísané dovolanie na poštovú prepravu 20. januára 2025, ktoré neskôr doplnila ustanovená obhajkyňa dovolaním z 08. októbra 2025, teda zjavne po uplynutí 3-ročnej lehoty na podanie dovolania v jej prospech v zmysle § 370 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom k tomu, že obvinená K. A. podala dovolanie po uplynutí zákonom stanovenej 3-ročnej lehoty na podanie dovolania v jej prospech, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci podľa § 382 písm. a) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.